

Deyirlər, insan doğulanda, bu işıqlı dünyaya qadam basanda onunla birlikdə onun alın yazısı da yazılır, tale yollarının xəritəsi çəkilir. Sadəcə olaraq insan cavan olanda bunu dərk etmir, zaman ötdük-cə, idraki kamilləşdikcə, həyatda bərkə-boşu düşdükcə, baş verənlər barədə düşündükcə dərk edir ki, tale yolları müəyyənləşib, ola-caqlar baş verir. Hər nədirsə, nə alın yazısından, nə də olacaqlardan yan ötmək mümkün deyil... (bunu arzulamasa da)

Mirəziz kişinin ata-babası Lerikin Piyəkuçə kəndində yaşayıblar. Sonra onlar Dico kəndinə köçüblər. Burada dolanışığın çətin olduğunu görüb Mirəziz Lənkəranın Marso kəndinə (indiki Ürgə) ailəsi ilə bərabər köçüb, bura-

ri məktəbinə bu amalla daxil oldu. Oxuduğu illərdə onun bir çox xarakteri üzə çıxdı. Məktəb həyatı onun üçün bir sınaq dövrü oldu. O, hər bəlməni sonsuz həvəsi, biliyi, nizam-intizamı, vətənsəvərliyi, torpaq və yurd sevgisi, sabaha inamı ilə hamıya örnək oldu. Vətən torpağını canından artıq sevmək, qorumaq, onu düşməndən azad etmək duyğusu ömrünün ən uca məqamı idi...

Mehmanın on iki yaşı vardı...

Qarabağ söhbətləri, işğal dövrü başlayanda Mehman Şirvanovun cəmi 13 yaşı vardı. İndi isə ən uca şəhidlik məqamına çatanda 41 yaş çərçivəsində idi. İlk günlərdə Qarabağ söz-söhbəti yarandı. Sonra savaş oldu, müharibə alovlandı, qan-qada, ölüm oldu. Sonra şəhidlik oldu, didərginlik həyatı başlandı, məcburi köçkünlərin məşəqqətli köçkünlük dövrü ürək-lərdə qövr elədi...

Mehman tağım komandiri kimi Milli Ordu-da xidmət etməyi başladı. Sonra Naxçıvanda xidmətini davam etdirdi.

2010-cu ildə Arzu xanım ilə ailə həyatı

rətinə, cəsarətinə inanırdı. İnanırdı ki, bir vaxt gələcək düşmən etdiklərinə görə cavab verməli olacaq... O zaman Mehman bir komandir kimi tabeçiliyindəki əsgərlərə ömrü edəcək. **-Düşmənin hədəflərinə doğru atəş! Ancaq irəli!**

Bəli, o gün gəlib çatdı

Azərbaycan - Ermənistan dövlət sərhədində 2020-ci il iyul ay 1 n 1 n

12-də Tovuz rayonu istiqamətində yaşayış məntəqələri artilleriya atəşinə tutuldu. Nəticədə azərbaycanlı hərbiçilər və mülki şəxslər həlak oldu və yaralandı. Bütün bunlar beynəlxalq humanitar hüququn ciddi pozulması deməkdir və hərbi cinayət kimi qiymətləndirilir. **Ermənistanın işğalçı ordusu növbəti dəfə qəflətən xaincəsinə 27 sentyabr 2020-ci il tarixdə sübh tezdən dinc yaşayış məntəqələrini zə hücüm etdi. Bu, Ermənistan rəhbərliyinin faşist ideologiyası ilə silahlanaraq azərbaycanlılara qarşı nifrət zəminində qırğınlar törətmək, yeni ərazilər işğal etmək planı ilə hərəkət etdiyini göstərir. Lakin Azərbaycan Ordusu işğal altındakı kəndlərimizi, strateji yüksəklikləri işğaldan azad edərək irəliləyir, düşmən qüvvələrinə sarsıdıcı zərbələr endirir.**

Ali Baş Komandan, Ordu, Dövlət, Xalq birliyi bizi qələbəyə aparan zaman tabor komandiri polkovnik-leytenant Mehman Şirvanov sakit qala bilərdimi?! Əsla yox! Onun rəhbərlik etdiyi taborun döyüşçüləri düşməne qarşı vuruşmada əsl qəhrəmanlıq göstərirdi. Qəhrəman əsgər və zabitlər Azadlıq gününü çoxdan gözləyirdilər. Mehmanın və tabeliyindəki cəsur döyüşçülər hünər, mərdlik, qeyrət və rəşadət nümunəsi göstərir, düşməne layiq olduqları zərbəni endirirdilər. O, Murovda strateji yüksəkliklərin alınması zamanı döyüşlərdə qəhrə-

manlıqla şəhid oldu. Şəhid oldu ki, Vətən azad olsun, azad yaşasın...

Azərbaycan əsgəri ATƏT-in 27 il ərzində etmədiyini Azərbaycan əsgəri bir neçə saatda etdi. Biz nəhayət başa düşdük ki, qələbə qazanmaq şansı öz əlimizdədir, növbə bizimdir.

O tək məzar nə deyir?

... Mehman avqust ayının 27-də Lənkərana - atasıyla, bacı-qardaşları, ailəsiylə, qızı Nurayla görüşməyə gəlmişdi. Sanki ürəyinə dammışdı. Bu son vida görüşü oldu. Mehman qohum-əqrəbə ilə də görüşüb hal-əhval tutdu. Əmisi, təcrübəli hüquqşünas Əmrulla Şirvanovdan Mehman barədə qiymətli sözlər öyrəndik. Atasını Mirəziz kişi ilə Ürgədəki qəbiristanlıqda uyuyan anasının və yaxınlarının məzarlarını ziyarət etdi. Birdən o, atası Mirəzizdən soruşdu:

-Ata, baxıram dünyasını dəyişənlər bir yerdə torpağa basdırılıb. Bəs şəhidlər olsa harada dəfn olunur?

-Oğul, nə deyim, belədir də.

-Ata, gərək şəhidlər ayrıca bir yerdə, sıra ilə dəfn olunsun. Axı, onlar təkə bir ailəyə yox, xalqa məxsusdur. Vətən uğrunda şəhid olanların ehtiramını saxlamaq hər kəsin borcudur.

Sonra Mehman yanındakılara məscidin həyətidəki yeri göstərərək dedi:

-Bax, bura şəhidlər üçün yaxşı yerdir. Adamlar bilikdə şəhid məzarını ziyarət edərlər. Həm də bu savab iş olar...

Söhbət beləcə bitdi.

İndi Mehmanın məzarı onun dediyi yerdə, məscidin həyətidədir. Burada torpağa Mehman oldu... Məzarını gül çələngləri, qərənfillər bəzədi.

Bu son söz deyil

Bəli, Azərbaycanın əsgəri bu gün babalarının şanlı döyüş əzmini artırır, qələbə ruhu-nu təzələyir.

Damarlarında qan əvəzinə qeyrət, mərdlik və cəsarət axan əsgərlərimiz düşmənin başına şimşək tək çaxır, başına od ələyir, onu qaçmağa məcbur edir. Biz bu əsgərlərin cərgəsində xalqımızın şəhid oğlu Mehman Şirvanovunu görürük. Mehman 41 yaşında şəhidlik zirvəsinə ucaldı. Hayıf ki, ömrü yarıda qaldı. Lakin Mehmanın məzarı üzərindəki üçrəngli bayrağınız qələbənin işığında özəmətlə dalğalanır...

P.S. Mehman Şirvanov azad olunmuş Qarabağı görməsə də o, bu məmləkətin azadlığı, Azərbaycanın bütövlüyü uğrunda canından keçdi. Vətən müharibəsində əsgərlərlə bərabər, zabitlər də döyüşdü. Mehmanın qəhrəmanlığı, rəşadəti, cəsurluğu, peşakarlığı ona solmaz şöhrət gətirdi. O, Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin sərəncamı ilə "Qarabağ uğrunda" ordeni, "Vətən müharibəsi" medalı ilə təltif edildi. Müharibədən əvvəl Mehman 4 medalla təltif olunmuşdu. Halal olsun.

İdris Şükürlü, Əməkdar jurnalist

Torpağa mehman oldu

da ev-eşik sahibi olub. O, ruzi qazanıb, halal çörək yiyəsi olub. Ailəsində xanımı mərhum Hacıbəyimlə beş qız, iki oğul böyüdülər. Onların sağ-salamat böyüməsi, ev-eşik sahibi olması üçün valideyn borcunu yerinə yetiriblər. Övladları böyüdükcə, ailə sahibi olduqca fərəhlənilər, seviniblər ki, övladları həmişə baş ucaldan olublar, utançgətirici bir iş görməyiblər...

Mən zabit olacam

Ürgə kənd tam orta məktəbini uğurla bitirəndə çoxlu dostu vardı Mehmanın. Son zəngdə ibtidai hərbi hazırlıq müəllimi müdavimlərin arzuallarını soruşurdu. Növbə Mehmana çatdı. Müəllim sual dolu nəzərləri ilə dolu bədənli, sux duruşlu, möhkəm idmançı görkəmli, nikbin əhval-ruhiyyəli Mehmanı süzdü. Mehman bunu hiss edərək dedi:

-Müəllim, bilirəm, hansı sənət sahibi olacağımı soruşacaqsınız. Mən artıq qət etmişəm: ali hərbi təhsil almaq arzumdur. Vətənimizin bir qismi düşmən təcavüzü nəticəsində işğal edilib. İndi bilikli, bacarıqlı əsgər və zabitlərə ehtiyac çoxdur. Vətən torpağı bizdən kəməmək gözləyir...

Qarabağa əl uzatsaq çatar. Lakin məkrli düşmən buna imkan vermir. Vətəndə vətənsiz yaşamaq bizə utanc gətirir. Vətən torpaqlarına həsrət qalmışdıq. Düşməndən şəhər və qəsəbələrimizi, kəndlərimizi, ulu yurdun dağımı, daşını, güllünü, çiçəyini biz almasaq, əsir məmləkəti yağdan biz xilas etməsək bəs kim edəcək?

-Sən haqlısan, Mehman. Mən də sənənin yerində olsaydım belə deyərdim, Vətəni dar ayaqda saxlamaq olmaz...

Mehmanın bu qısa, lakin alovlu nitqinə təkə müəllim deyil, sinif yoldaşları da diqqətlə qulaq asdılar. Sanki, onların demək istədiyini Mehman dedi. Dedi və sözüünə də əməl etdi...

Mehman Mirəziz oğlu Şirvanov 1998-ci ildə Bakıdakı Ali Hərbi Birləşmiş Komandirle-

qurdu. Özünü xoşbəxt hiss etsə də, Qarabağ nisgili ona ürəkdən sevinməyə imkan vermirdi. Nədən söhbət düşsə də Qarabağ hadisələri, işğal edilmiş məmləkət üzərində dayanırdı. Məğlubiyyətin səbəbləri onu uzun-uzadı düşündürürdü, ancaq heç cür təsəlli tapmırdı...

Mehman Şirvanov 2005-ci ildən başlayaraq Rumıniyada və qardaş Türkiyədə ixtisasını artırırdı və peşəkarlığını möhkəmləndirirdi. 2016-cı ildə aprel döyüşlərinə qatıldı, torpaqlarımızın azad edilməsində misilsiz şücaət göstərdi. Biz daha yəqin etdi ki, Qarabağa dair beynəlxalq miqyasda qəbul edilmiş qətnamələr və qərarlar öz əhəmiyyətini itirib. Qarabağın xilasını öz əlimizdədir.

Ancaq irəli!

Mehman Şirvanovun xidmət etdiyi hərbi hissələr müxtəlif coğrafi ərazilərdə yerləşsə də, o, mühitə tez alışır, tabeliyindəki əsgər və zabitlərin əhval-rihiyyəsinə bələd olduğu qədr, onlar da komandirin hansı aura ilə nəfəs aldığını bilirdilər. Polad iradəli, dönməz xarakterli zabit peşəkarlığı, məharəti, həmişə hərbi biliyini, döyüş qabiliyyətini, vətəne sədaqətlə xidmət etməsi ilə seçilir və bunu əsgərin müqəddəs vəzifəsi hesab edirdi. O özü isə bu vəzifəni zabit şərəfi ilə yerinə yetirirdi. Qarabağ torpağının yağı tapdağı altında qalması, məkrli və hiyləgər düşmənin atəşkəsi tez-tez pozması hərbi hissələrimizi, əsgərlərimizi, sərhədyanı bölgələrdə yaşayan dinc sakinləri hədəfə alması, qətlər törətməsi onu rahat buraxmırdı, onun əsəblərini tarıma çökür, düşməne nifrəti artırdı. Lakin o cəsur əsgərlərimizin hünərinə və qey-